

גליון

נועם אמרים

דברי אלקים חיים
שנשמעו מכ"ק מרץ אדמו"ר שליט"א

פרשת בהר - בחוקותי תשפ"ו

גליון תר"פ

- זמנים לפרשת בה"ב -

הדלקת נרות מוצאי שבת ר"ת

8:41	7:06	ישמח משה
8:42	6:49	ירושלים
8:43	6:59	ביתר
9:51	8:06	לונדון
9:14	7:40	ניו יורק
9:09	7:35	שיקאגו

העורכים העוסקים במלאכת הקודש:

הרה"ג ר' אברהם מאיר פרנס שליט"א

הרה"ג ר' משה רוטמן שליט"א, רב ק"ק בני היכלא גבעת זאב

הרה"ג ר' גמליאל הכהן דבינוביץ שליט"א, מו"צ ומו"ס גם אני אודך

הרה"צ ר' יהודה טרייטל בראנדסדארפער חתנא דבי נשיאה שליט"א

חברי המכון:

הר"ד חנוך אלימלך גרינפלד הי"ד

הר"ד אליעזר קפלן הי"ד

הר"ד אהרן וורטהיימר הי"ד

הרה"צ ר' יחזאל קליין שליט"א

הר"ד אפרים פישל וורטהיימר הי"ד

הר"ד יהושע וורטהיימר הי"ד

הפצת הדא"ח לזיכוי הרבים - כל הזכויות שמורות ©

לקבלת הגליון כל שבוע באימייל שלחו הודעה ל: dtsassov@gmail.com

בכל ענייני הגליון יש לפנות בטלפון 052-71-66641 או במייל הנ"ל

רעוא לרעוין פרשת בהר ~ בחוקותי תשס"ז

התשובה בימי ספירת העומר מקרב את הגאולה

יבאר כי ישנו זמן ועת אשר גזר השי"ת שבו תהיה הגאולה 'בעתה', ואם חפצים בני ישראל להקדים את זמן הגאולה, הדבר תלוי בתשובה ותיקון המעשים כראוי, וימים אלו שבהם אנו סופרים את העומר מסוגלים מאוד לתשובה ותיקון המעשים, ועי"ז נזכה במהרה לגאולה השלימה

הקדושה, כי העיקר תלוי בהתחוננים, ואמר 'ומכר מאחוזתו' ירצה על המשכן משכן העדות אשר הוא אחוזתו ית' שבו השרה שכינתו, ובעוונותינו נמכר הבית ביד האומות, וכמאמרם ז"ל (מדרש תהלים עט) בפירוש פסוק 'מזמור לאסף באו גוים' וגו'.

הגאולה תהיה בזכות הצדיק

והודיע הכתוב כי גאולתו היא ביד הצדיק אשר יהיה קרוב לה' על דרך אומרו (ויקרא י ג) 'בקרובי אקדש' הוא יגאל ממכר אחיו, כי האדון ב"ה יקרא לצדיקים אח כביכול דכתיב (תהלים קכב ח) 'למען אחי ורעי', והגאולה תהיה בהעיר לבות בני אדם ויאמר להם, הטוב לכם כי תשבו חוץ גולים מעל שלחן אביכם, ומה יערב לכם החיים בעולם זולת החברה העליונה אשר הייתם סמוכים סביב לשלחן אביכם, הוא אלקי עולם ב"ה

הביהמ"ק חרב מפני עוונות בני ישראל

ואיש כי ימכור בית מושב עיר חומה והיתה גאולתו עד תום שנת ממכרו ימים תהיה גאולתו: ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תמימה וקם הבית אשר בעיר אשר לו חומה לצמיתות לקונה אותו לדורותיו לא יצא ביוכל (כה כט-ל).

הנה רבינו האור החיים הק' זי"ע ביאר בקדשו באופן נפלא, כי כל הפרשה הזאת תרמוז לחרבן בית מקדשנו וטעמה, וזלה"ק 'כי ימוך אחיך' וגו', פרשה זו תרמוז ענין גדול והערה ליושבי תבל, כי ימוך על דרך אומרו (קהלת י יח) 'בעצלתים ימך המקרה', ואמרו ז"ל (תענית ז:) עשיתם לאותו שנאמר בו (תהלים קד ג) 'המקרה במים עליותיו' מך, כי כשהתחוננים מטין מדרך הטוב מסתלקים ההשפעות ומתמסכן עמוד

התשובה ותיקוניה תשובת המשקל, אם אדם נהנה מהעון יסגף עמו כשיעור מה שנהנה מהחטא ובזה יפרע חובו, וכמו כן יעשה אדון העולם כשיתקרב זמן הגאולה, והוא מאמרם ז"ל (סנהדרין צח.) שיהיו חבלי משיח, ובזה 'ושב לאחוזתו' פירוש חוזר אל הקדוש ברוך הוא, גם על ישראל על דרך אומרו (דברים ל ג) 'ושב ה' את שבותך', ואמרו ז"ל (מגילה כט.) 'שיב' לא נאמר אלא 'ושב' וגו'.

אם לא יהיה בכח בני ישראל לסבול יסורים יגאלו בזמן הגאולה בעתה

ואמרו 'ואם לא מצאה ידו די השיב', פירוש אם יראה האדון כי אין כח בעם לסבול חבלים עוד ורבו חובותיהם למעלה ראש ואפס בהם כח הסבל, 'והיה ממכרו עד שנת היובל' שהוא זמן המוגבל לגאולה בעתה, ואז 'ויצא ביובל ושב לאחוזתו' כי קץ הגלות ישנו אפילו יהיו ישראל רשעים גמורים ח"ו.

הביהמ"ק חרב כדי שישפוך ה' את חמתו על עצים ואבנים

'ואיש כי ימכור', אחר שאמר ענין מכר הבית, חזר הכתוב לתת טעם לדבר, איך יהיה הדבר הזה שימכור ה' אחוזתו בית הבחירה, והוא אומרו 'ואיש' זה הקדוש ברוך הוא, 'כי ימכור בית מושב' פירוש בית שבו מושב אלקים זה בית המקדש, 'עיר חומה' זו ירושלים דכתיב (תהלים קכה ב) 'ירושלים הרים סביב לה', אמר הטעם הוא 'והיתה גאולתו' שבאמצעות זה אדרבה נגאל, על דרך אומרם ז"ל (מדרש תהלים עט) בפסוק 'מזמור לאסף' וגו', שהשליך ה' חמתו על עצים ואבנים, שזולת זה לא היה

לעד, וימאס בעיניו תאוות הנדמים ויעירם בחשק הרוחני גם נרגש לבעל נפש כל חי עד אשר יטיבו מעשיהם, ובזה יגאל ה' ממכרו, ועל זה עתידין ליתן את הדין כל אדוני הארץ גדולי ישראל ומהם יבקש ה' עלבון הבית העלוב.

אם לא יהיו צדיקים בישראל יגאלו בזכות היסורין והגלות

ואמרו 'ואיש כי לא יהיה לו גואל', על דרך אומרם ז"ל (סנהדרין צג.) אין איש אלא הקדוש ברוך הוא דכתיב (שמות טו ג) 'ה' איש מלחמה', כשלא יהיה לו גואל, כי אין איש שם על לב אין מנהל ואין מחזיק ביד אומה ישראלית להשיבה אל אביה, אל תאמר כי ח"ו אבדה תקוה, אלא 'והשיגה ידו ומצא כדי גאולתו', אמרו ז"ל (סנהדרין צח:) כי היסורין והגלות הם תיקון האומה להכשירה, והוא מה שרמז 'והשיגה ידו', על דרך אומרו (דברים ב טו) 'יד ה' היתה בס' שהיא מדת הגבורה החובטת באומה בגלות המר, ובאמצעות זה ישיג למצוא כדי גאולת הבית.

ע"י חבלי משיח יכופרו עוונות בני ישראל

ואמרו 'וחשב' וגו', הנה לצד שהמכר הוא בעוונותינו, כאמרו (ישעיה נ א) 'הן בעוונותיכם נמכרתם', והעון הוא חוב על האדם, בשעת קריעת השטר צריך לעשות חשבון החוב שעליו ולפרוע הנשאר, והוא אומרו 'וחשב את שני ממכרו' השנים שנשאר הבית מכור, ויתנכה לפי שיעור השנים מעוונות ישראל, והעודף ישיב על דרך אומרם ז"ל (יומא פו:) במשפטי

כן שבעה ימים, ולכן ציוה ה' לשבות במלאכה בכל משך השנה השביעית, ובזה יתכפר כביכול להשי"ת על מלאכתו בהצמחת האילנות והפירות בכל השבתות של אותם ז' שנים. [ומה שצומח בשבתות של שנת השמיטה עצמה, יתכפר אחר עבור שבע שמיטות שנים בשנת היובל, אשר בה ישבות האדם שנה נוספת בשביל כל השבתות הללו, ובה עצמה כבר לא יצטרך כפרה, כי אחר שכבר לא זרעו שנה אחת, שוב לא תצמיח השדה כלום בשנה השנית].

עיקר השמיטה הוא 'לשם ה' שכביכול לא שמר על 'שבת בראשית'

ולפי זה יובן דמה שנאמר בשבת בראשית 'שבת לה' (שמות כ"ט), ר"ל שכביכול גם לה' שבת הוא, כי גם הוא צריך לשבות כביכול ממלאכה, והרי גידול הצמחים ידוע כי לה' הוא, כמו שנאמר (תהלים קמ"ח) 'המצמיח הרים חציר'. וזאת פי' רש"י הק' 'לשם ה' ר"ל עבור ה' שמגדל צמחים, כמו הביאו כפרה עלי כביכול שמיטתי את הירח (שבועות ט.), ופי' ואמר 'כשם שנאמר בשבת בראשית' ר"ל שנאמר 'שבת לה', ומינה ילפי' שגם הוא כביכול משמר שבת, ולכך צריך לשבות ממלאכה בשביעית כדי להשלים את המלאכה שכביכול נעשתה בשבתות, עכתו"ד הנפלאים.

הדשאים עמדו על פתח הקרקע ביום השלישי וצמחו רק ביום הששי

ואגב אורחא נבאר בזה, את מאמר רז"ל (חולין ס:) 'רב אסי רמי, כתיב (בראשית א' יב) 'ותוצא הארץ דשא' בתלת בשבתא, וכתיב (שם ב' ה) 'וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ' במעלי שבתא, [אלא] מלמד שיצאו דשאים

נשאר מישראל שריד ופליט, ואם אין ישראל אין בית המקדש ולא ירושלים, לזה 'והיתה גאולתו' של עם וגאולת הבית כי יש תקוה ושבנו בנים לגבולם' [עכלה"ק].

ביאור המשך המקראות לפי דרכו של האוה"ח הק'

ומאחר שפתח לנו רבינו האוה"ח הק' את הפתח לדרוש ולפרש את המקראות הללו, אף אנו נלך בעקבותיו להמשיך ולפרש גם את המשך המקראות בדרך הזאת, ונקדים תחילה לבאר מקרא שכתוב בריש פרשתן (כה ב) 'דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבואו אל הארץ אשר אני נותן לכם ושבתה הארץ שבת לה', ופרש"י 'שבת לה' לשם ה' כשם שנאמר בשבת בראשית, וכבר עמדו בזה קמאי להבין ולהשכיל עומק דברי חכמים וחידותם.

מצות שמיטה הוא כדי לכפר כביכול על הצמחת האילנות והפירות בשבתות של שבע השנים

ואא"ז הרה"ק בעל ישמח משה זי"ע (בפרשת ד"ה עוד ביאור) ביאר בזה, על פי המבואר בספר עיר דוד (בפרשה זו) בשם תפארת הגרשוני בשם מטה משה בהלכות שבת, הטעם למצות שמיטה, שהיא להשלים שבתות ה' מה שמגדל צמחים, כי אף שאנו מונין ללבנה, מכל מקום על ידי העיבורים נחשבת שנת החמה שס"ה ימים, והוי השבתות של ששה שנים שי"ב שבתות, כי בכל שנה יש נ"ב שבתות לשס"ד יום, ועם הנ"ב שבתות של שנת השביעית, הוי שנה שלימה שס"ד ימים ועוד יום אחד, כי בצירוף כל השבעה שנים יום לשנה, יש גם

אלהיך את שבותך ורחמך' וגו' (דברים ל ג), דהנה כשאדם שב בתשובה ומתחרט מאוד על מעשיו הרעים שעשה עד עתה, וזה ידוע שכל מה שהאדם עושה למטה, גורם כן למעלה בעולמות העליונים, דבאתערותא דלתתא אתער לעילא, וכמו שפירשו ז"ל (מובא בשל"ה הק' ריש שער הגדול) [על הפסוק] (תהלים קכא ה) 'ה' צלך על יד ימינך', שכביכול כמו הצל שכל מה שהאדם עושה נראה כן מעשה זה בצל, כן גורם האדם במעשיו כביכול לו יתברך, ועל דרך זה פירשו הצדיקים ז"ל (מאור עינים פ' מטות, קדושת לוי מצורע בד"ה ואשה אשר ישכב) דע מה למעלה ממך (אבות פ"ב מ"א), שמעצמך תוכל לידע מה למעלה, כי הכל תלוי בהאדם, שנתן בו השי"ת הכח הזה לעורר בכל מעשיו למעלה.

עיקר בריאת היצו"ר היה שיתגבר עליו האדם ויהיה מזה שעשוע לה' וכאשר נכשל האדם מתרבה צער השי"ת

ולכן כשאדם עושה תשובה גורם תשובה למעלה, על דרך שאמרו ז"ל (ברכות לב.) שהקב"ה מתחרט על בריאת היצר הרע, ואומר (מיכה ד, ו) 'ואשר הריעותי, ונבין זה על דרך משל לאב, שנתן לבנו החביב עליו, סכין לשחוק בו, ובזה יגיע שעשוע ותענוג לבנו משחוק זה, ובנו בסכלותו לא סגר הסכין בנדנו, רק פתחו וחתך בו ידו והיה לו צער גדול, וכשרואה אביו הצער של בנו יש לו גם כן צער גדול, מזה שיש לבנו צער וכאב, חוץ מזה מצטער אביו, על שהוא בעצמו גרם לבנו הצער הזה, בנתנו לבנו הסכין, אף שבאמת היה כוונת האב לטובת

ועמדו על פתח קרקע, עד שבא אדם הראשון ובקש עליהם רחמים, וירדו גשמים וצמחו, ללמדך שהקב"ה מתאוה לתפלתן של צדיקים [עכ"ל].

השנה שקדמה לבריאת העולם היתה שנת שמיטה ויובל ולכן לא צמחו ביום השלישי

ופנימיות הטעם שלא צמחו הגשמים עד יום ערב שב"ק, באר יתבאר לפי דרכנו, כי הנה מצינו שגם לפני בריאת העולם היה מציאות של סדר זמנים, וכדרך שאמרו רז"ל (בראשית רבה ח ב) שהתורה קדמה לעולם אלפיים שנה, ואף שבוודאי לא היתה מציאות שנים אלו כמציאות השנים הגשמיות שלנו, מ"מ הדבר מכונה ונקרא 'שנים' לפי ערכנו, ולפי"ז נמצא כי השנה שקדמה כביכול לשנת בריאת העולם היתה שנת שמיטה ויובל, והרי הקב"ה מקיים את כל התורה כולה ושובת ממלאכה בשביעית כנ"ל, ולכן המתין הקב"ה ולא הצמיח את הדשאים ביום השלישי שהיה עדיין באמצע שנת השמיטה והיובל, והמתין עד ליום השישי יום ר"ה של שנת בריאת העולם, ואז היה יכול כביכול להצמיח את כל פרי האדמה.

כאשר האדם חוזר בתשובה מתעורר כביכול גם הקב"ה להתחרט על שברא את היצו"ר

והנה סיבב והתקין השי"ת שיהיו קורין פרשה זו בכל שנה בימי ספירת העומר, והטעם הפנימי בזה יש לבאר, כי הנה אי' מהרה"ק מראפשיץ זי"ע בספרו הק' זרע קודש (פ' נצבים ד"ה ושב) וזלה"ק 'ושב ה'

הבן, מ"מ מתחרט האב על זה שנתן לו דבר שנמשך מזה צער לבנו.

ע"י תשובת האדם כביכול גם השי"ת ישוב בתשובה ויבטל את היצה"ר מן העולם

כן על דרך זה הקב"ה ברא היצר הרע לטובת האדם כידוע, רק שהיה צריך האדם לסגור התאוות וכוחות היצר הרע, ואז היה היצר הרע לטובתו כידוע, וכשלא עשה כן האדם, והגביר על עצמו את היצר הרע וקלקל לעצמו, אומר השי"ת 'ואשר הריעותי', ומתחרט על בריאת היצר הרע, כשרואה שמצטער האדם מאוד ומאוד על מעשיו לא טובים מפאת היצר הרע, ואומר השי"ת כביכול מה עשיתי, שבראתי דבר כזה שיומשך מזה צער גדול לבני, שמתחרט ומסגף את עצמו בתשובה וחרטה כל כך ואוכל את בשרו כמעט, מגודל צערו על עוונותיו, ועל ידי זה כשהשי"ת אומר כן ומתחרט על בריאת היצר הרע, מזה נתבטל כח היצר הרע והסטרא אחרא, ונמחה מן העולם, כמו האדם שעל ידי החרטה מוחה פשעיו וחטאותיו, כיון שמתחרט עליהם, שנוח לו שלא עשאו, כן נמחה היצר הרע על ידי חרטתו יתברך שמו כביכול על בריאת היצר הרע, ואומר כביכול שנוח לו שלא עשאו, וזהו שנאמר 'ושב ה' אלהיך את שבותך', על ידי תשובתך יעשה הקב"ה גם כן תשובה כנ"ל, ויגאלנו מיד היצר הרע ומתחת [יד] האומות העולם, שהם כח הסטרא אחרא, ונזכה לעבדו יתברך [עכלה"ק].

ע"י שקורין על מצות שמיטה שכביכול השי"ת שב בתשובה על מעשה חילול שבת מתעורר אצל ישראל הכח לשוב בתשובה

ומעתה י"ל כי מהאי טעמא תיקנו לנו לקרוא פ' בהר בימי ספירת העומר, כי הנה בימים אלו אנו סופרים את הימים, ועוסקים לטהר ולקדש עצמנו לקבל עול התורה והמצוות, ולהיות מוכשר לקבלת התורה כראוי וכיאות, ולכן צריכים אנו לשוב בתשובה שלימה על כל מה שחטאנו ופשענו לה', וכדי שיהיה לנו הכח והעוז לשוב בתשובה שלימה כראוי, על כן סיבב השי"ת שיקראו בפ' בהר בימים אלו, ובהם יתבאר איך שכביכול גם השי"ת צריך לעשות תשובה על הצמחת הפירות בשבתות, ועי"ז יתעורר גם לבב בני ישראל לשוב בתשובה שלימה לפני ה' ולהטהר ולהתקדש בקדושה של מעלה.

פ"א לקח ה'קדושת לוי' את כל העוונות מיד הס"מ ואבדם

עוד זאת נזכיר את העובדא הידועה דהוה אצל הרה"ק רבי לוי יצחק מבארדיטשוב זי"ע, אשר הס"מ היה עסוק להביא עבירות ואשמות מבני ישראל להניחם על כף המאזניים, ובראותו כי רבו העוונות עד למאוד לנגד המצוות המעוטות, התחכם ואמר אל הס"מ כי הוא ישמור לו על כל העוונות בשעה שילך להביא עוד חטאים ופשעים, וביני לביני עמד ואיבד את כל העבירות והשליכם במצולות ים, וכאשר חזר ובא לו הס"מ מצא כי כל העבירות שטרח בהם בכל ימות השנה פרחו וכלו להם, ומיד עמד ותבע מהקדושת לוי זי"ע

אם יחזרו בתשובה ב'ימים' אלו יזכו כבר עתה אל הגאולה

ואחר עלות כל האמור, עתה נתנה ראש ונשובה לבאר מקראי קודש הנצבים בראש אמרנו, שפתח ואמר הכתוב 'ואיש כי ימכור בית מושב עיר חומה והיתה גאולתו עד תום שנת ממכרו', והיינו כדרך שפי' האוה"ח הק' דקאי על חרבן ביהמ"ק, אשר על זה אמר הכתוב כי צריכה מכירה זו להיות 'עד תום שנת ממכרו' הוא סיום קץ הגלות כאשר גזרה חכמתו ית', אולם גלוי וידוע לפניו ית' כי אם ימתין עד העת הקצוב לסיום הגלות, כמעט שלא ישאר משונאיהן של ישראל שריד ופליט, ולכן פעל ועשה השי"ת כי גם 'ימים תהיה גאולתו', היינו בשבועות וימים אלו של ימי ספירת העומר שבהם אנו סופרים את הימ"ם וחוזרין בתשובה שלימה כנ"ל, ואם נחזור בתשובה שלימה כראוי נזכה כי באלו ה'ימים' תהיה גאולתו.

בני ישראל טוענים כי א"א להמתין עד שישנ"ו ויתקנו את מעשיהם בשלימות

ומתנאי התשובה שיראה האדם לשנות את מעשיו הראשונים לבל ישוב לכסלה, אמנם על זה באים בני ישראל וטוענים ואומרים כי 'ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תמימה', היינו שאם ימתין השי"ת מלגאול את ישראל, עד אשר ישנ"ו את מעשיהם בתמימו"ת ובשלימות, יארך הדבר זמן רב והיאך יתקיים בנו 'וקם הבית אשר בעיר' שיקום ויתכונן בית מקדש ה' אשר בעיר ה' בירושלים, אשר עתה נאמר בו [לפי ה'כתיב] 'אשר לא חומה' וחרב הוא מבלי חומה, והיאך זה נזכה כי כבר ייאמר בו [לפי ה'קרי']

שיחזירם, אולם הקדושת לוי ענה כי אינם בידו ואין ביכלתו לשלם דבר מה תמורתם.

יצא הפס"ד בבי"ד של מעלה כי צריך ה'קדושת לוי' להמכר לעבד בגנבתו וקנאו השי"ת

ויקרב זה הדין אל המשפט לפני האלקים, ויצא הפסק במתיבתא דרקינא, שצריך לקיים בו מקרא שכתוב (משפטים כב ב) 'אם אין לו ונמכר בגנבתו', והכריזו בשמי השמים העליונים 'מי יחפוץ לקנות לו לעבד את רבי לוי יצחק בן שרה סאשא', עד שכביכול הקב"ה בעצמו נענה ואמר כי הוא יקנה אותו לעבד לו.

ע"י 'לקונה עבדיו בדין' נעשה 'לרחם עמו ביום דין'

ובזה פי' הצדיקים את נוסח הפיוט 'לקונה עבדיו בדין', אשר ירמוז אל העובדא כגון זו שקנה השי"ת את עבדיו לו לעבד בדין, ועי"ז 'לרחם עמו ביום דין' ויוציא השי"ת את משפט בני ישראל לאורה, ויכתבו ויחתמו בספרן של צדיקים גמורים.

גם על כל בני ישראל נאמר 'כי לי בני ישראל עבדים'

ולא נאמרו דברים אלו רק על הצדיקים המופלגים במעלה כהרה"ק בעל קדושת לוי זי"ע, אלא אף גם על כללות כל עם בני ישראל, כאשר העיד ואמר הכתוב בפרשתן (כה נה) 'כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים', וע"י שקונה השי"ת את בני ישראל לו לעבדים, יוצאים כולם זכאים בדין.

על כל עוונותיהם וממילא יהיו ראויים אל
הגאולה השלימה ויבנה בית המקדש
במהרה בימינו.

ויעזור השי"ת שנזכה בימי ספירת
העומר שעדיין נותרו לנו לשוב בתשובה
שלימה לפני ה', ולתקן את אשר מוטל
עלינו לתקן, וכל התפילות יתקבלו לרחמים
ולרצון לפני ה' בזכות שמקבלים בני
ישראל עליהם את עול התורה, עדי נזכה
במהרה לילך לקראת משיח צדקנו בב"א.

'אשר לו חומה' וישוב ויבנה על מכונו
כבתחילה.

ע"י שיקנה השי"ת את בני ישראל לעבדים יזכו למחילת עוונות וממילא יהיו ראויים לגאולה

ועל זה גמר אומר, כי העצה והתרופה אשר
מצא ה' לדבר הוא, כי יקנה הקב"ה את בני
ישראל 'לצמיתות לקונה אותנו לדורותיו'
ויהיו עבדים לה' לעד ולנצח נצחים, עד
שאפי' 'לא יצא ביובל' ויהיו עבדי ה' לעד
ולעולם, ועי"ז ימחול השי"ת לבני ישראל

כ"ק מרן אדמו"ר הרה"ק רבי יצחק מאיר בן הרה"ק ר' ישראל זי"ע, החידושי הרי"ם מגור. – כ"ג אדר תרכ"ז לפ"ק.

ומעשה ידינו כוננה

רבינו זי"ע היה חתנו של הנגיד ר' משה חלפן ז"ל, סוחר יהלומים עתיר נכסים ואיש חסד.

פעם אחת, בא לפני רבינו זי"ע אחד מתלמידיו שהיה אברך בר אוריין, וביקש ממנו שיורה לחתנו האברך לצאת ולבקש לעצמו פרנסה, שכן דחוקים הם מאוד בביתם. – קרא רבינו זי"ע לאותו אברך ושאל אותו מה היא המלאכה אשר ידו משגת לעשותה? השיב האברך בענווה, כי סבור הוא שיוכל לעסוק במלאכת השחיטה. מיד שלחו רבינו זי"ע ללמוד את סדר השחיטה והלכותיה, ולאחר שעמד בכור המבחן וקיבל 'כתב היתר' מגדולי המומחים, השתדל עבורו רבינו זי"ע והשיג לו משרת שוחט באחת העיירות הסמוכות.

אולם, לא חלפו אלא שבועות ספורים, והאברך חזר לרבינו זי"ע והודיע לו כי נטש את משמרתו. לתמיהתו של רבינו זי"ע מדוע עשה כך, הסביר האברך; כשבאתי לשחוט בהמה מסוימת, נראה לי כי עיניה והביטה בי במבט כה נוקב, עד שנדמה היה לי כי היא אומרת לי 'מדוע זה אתה שוחט אותי, ואולי ראוי היה שאני אשחט אותך?', ומרוב יראה, הרגשתי כי אין בי הכוח להניף את הסכין עוד.

כשישמע זאת, נענה רבינו זי"ע; אם כזו היא הרגשתך – אמת נכון הדבר. יהודי שמרגיש כך, אכן יכול להיות שוחט!.

יראת ה' היא אוצר

בעין זה מסופר על ה'יהודי הקדוש' זי"ע, שאמר לתלמידו שילך ללמוד הלכות שחיטה, ויתחיל להתעסק במלאכה זו. – ובמשך זמן מה שאל את פי האברך אם גמר את הלכות שחיטה, והשיבו בשלילה.

כעבור כמעט שנה, פנה אליו היהודי הקדוש זי"ע, ואמר לו; הלוא כל כך הרבה זמן הנך עסוק בלימוד זה, ועדיין לא סיימת? – השיבו האברך בשנינות; הרי מבואר בהלכות שחיטה שהשוחט צריך שיהיה ירא שמיים, ואת זה עדיין לא סיימתי ללמוד...

לשמוע בדברי חכמים

רבינו זי"ע כתב ספר על שולחן ערוך חושן-משפט, ולאחר שעמל לסדר את הספר כולה ולברך עליו על המוגמר, הגיע להראותו לרבו הרה"ק מקאצק זצ"ל, ולאחר שעיין בו, אמר לו לרבינו זי"ע שהספר הוא עמוק מאוד ומתובל בחריפות ולמדנות מופלאה, וחושש שאם יוציא את הספר לאור עולם יתמעטו הלומדים בש"ך, אשר כידוע כל אות ואת כתב ביראת שמים טהורה.

חיש מהר כשישמע רבינו זי"ע דברים אלו יוצאים מפה קדשו של רבו זצ"ל, נטל את תכריך כתביו, והשליכם אל הלהבות, והפירם לאפר בתוך כבשן התנור הבוער. – ויש אומרים, שבירך בשם ומלכות 'אשר קדשנו במצותיו וצונו לשמוע בדברי חכמים'.

נצחו אראלים את המצוקים

ר' קלמן זצ"ל חתנו של בעל ה'תפארת שלמה' זצוק"ל היה יחסן ואיש קדוש, מתלמידיו של הרה"ק מקאצק זצ"ל, ובכל פעם ששהה אצל רבו ביקש ממנו שילך להיטהר במקווה, וכאשר חזר אליו היה שולח דרישת שלום לחותנו ה'תפארת שלמה' זצוק"ל, והעיד עליו שהוא נשמת אהרן הכהן.

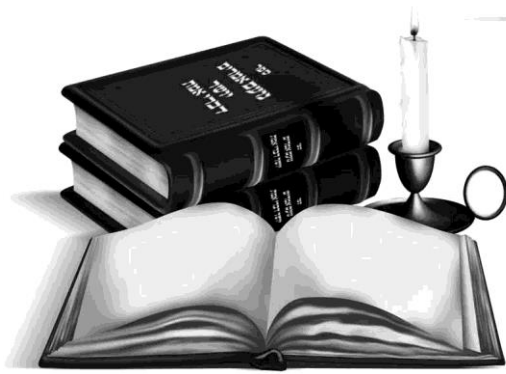
לאחר פטירתו של הרה"ק מקאצק קיבל עליו ר' קלמן זצ"ל את מרותו של רבינו זי"ע. פעם ביקש חותנו ה'תפארת שלמה' ממנו שבפעם הבא שנוסע אל רבינו זי"ע יודיע לו, כי בכוונתו לנסוע אליו גם כן.

ואכן שבועיים קודם פטירתו של רבינו זי"ע הגיעו אליו החותן הרבי וחתנו, ונתעכב ה'תפארת שלמה' אצל רבינו זי"ע כשלוש שעות תמימות בהן ישבו בחדר ביחידות, וקול בני תמרורים נשמע מן החדר החוצה.

וכעבור שבועיים, פנה ה'תפארת שלמה' זי"ע אל חתנו ואמר לו, כי ראוי ונכון הדבר שישים פעמיו ויסע שוב לעיר גור. – ואכן, כשהוא הגיע לשם, התוודע לו כי ביום השבת נחלה רבינו זי"ע למאוד, ובמוצאי שבת עלה בסערה השמימה.

וכשחזר ר' קלמן זצ"ל לעיר ראדאמסק לאחר הלוויה, חשש לספר לחותנו ה'תפארת שלמה' זצ"ל על הסתלקותו לשמי מרום של רבינו זי"ע. אך, תיכף כשדרך על מפתן דלתו של ה'תפארת שלמה', שאלו; האיך עבר הלוויה? – והוסיף; צדיקים עושים בעולם העליון את מה שעשו כאן בעולם הזה.

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל, אמן.

מעט מן האור
טעימה מתוך הספר
נועם אמרים יושר דברי אמת
 הנמצא בשלבי עריכה ויצא לאור בחודשים הקרובים

יושר דברי אמת - פרק לב:

ונחזור לעניינינו בענין המדרש, היות כבר נודע מה שאמר הבעש"ט ז"ל, ששאלוהו על ענין פרה אדומה היכן היא רמוזה לבא מזה לעבודת השי"ת תמיד, כמו שכתבתי לעיל (סימן כ"ד ד"ה כי כל) שכל המצות הן נצחיות בשכל, אף שבפועל הם בזמן ובמעשה, בשכל הם תמיד נצחיים, כי התורה הוא אלהותו, ואלהותו היא נצחיות, כמו שאומרים כל תלמידי הבעש"ט בשמו שכל התורה צריכה להמצא תמיד בכל זמן בדרך חכמה ושכל, שיש ללמוד מכל מצוה רמיזתה, ואי אפשר להאריך בזה ולצאת מן הענין, ושאלוהו על פרה אדומה שמטהרת הטמאים ומטמאת הטהורים.

נועם אמרים:

טובא גניז בגויה

כלומר, שהתלבשות השי"ת היא בתורה הקדושה, ועל ידה בלבד נוכל להכירו יתברך. וכבר אמרנו דבר בעניין זה. שלמשל, בעסוק האדם בפרשת ייבום, כוונת המצווה בעולם העשייה היא כפשוטה: אם נשא ראובן אישה ונפטר בלי ילדים, על שמעון אחיו לשאת את אשת ראובן. אך המעיין בדברי הזוהר הקדוש בפרשת כי תשא, יראה כי 'יבמה' מכוונת לדברים נעלים ביותר. וכן ככל שעולים לעולם גבוה יותר, מקבל כל דבר מבט שונה בתכלית מן הראשון.

ובספרו "בני יוסף" (פרשת וישלח) כותב הרה"ק רבי יוסף בנימין רייך זצוק"ל אבד"ק ריבאטיטש והעליטש (נכד להרה"ק רבי צבי אלימלך מדינוב זי"ע בעל 'בני יששכר') בהאי לישנא:

שמעתי מפי כ"ק מר אבי הרב (הגה"ק רבי שמעון ישעי' רייך) זצלה"ה, ששמע מאת הרב הקדוש צי"ע מו"ה נפתלי מראפטשיץ זצלה"ה, שהיה לו חזיון לילה, ושמע במתיבתא דרקיע, שפירשו הפסוק 'וישלח יעקב' וגו' (לב, ד) בכמה אופנים, ואחר כן הגיד הרה"צ כמה פירושים בשבת קודש על שולחנו הטהור, ואמר ששמע הרבה יותר, אך כמה פירושים אסור לו לגלות וכמה פירושים נשכחו ממנו. והנה כבוד מר אבי הרב זללה"ה הגיד לי שני פירושים שזכר מאותן הפירושים, אך לאשר שהייתי אז רך בשנים ולא חזרתי עליהם על כן נשכחו ממני, ורק חצי פסוק אני זוכר בירור.

והנה, לאשר שחביבין עלי דברי הצדיק הקדוש זללה"ה למאוד, על כן לא אמנע את עצמי מלהציגם וזה תוארם. תיבת 'וישלח' נתחלק לשתי תיבות, אותיות 'וי' מורה על עצבות, ועצבות לא מדרך הטוב הוא, וזהו 'וישלח' - וי-שלח' שהעצבות תשלח ממך. ותיבת 'יעקב' מורה לשון 'עקב', היינו שכל אדם יסתכל מה יהיה בסופו כשיצטרך ליתן דין וחשבון לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה. ותיבת 'מלאכים' גם כן מתחלק לשתי תיבות. 'מל' מורה לשון דיבור לשון רוח ממללא, ואותיות 'אכים' מורה על מיעוט, 'אך' הוא מיעוט, וזה 'מל אכים' שצריך למעט הדיבור בכל מה דאפשר. ותיבת 'לפניו' מורה על מחשבה וגם לשון קודם, כי המחשבה הוא קודם לכל דבר. ותיבת 'עשו' מורה על לשון 'מעשה'. וזה 'לפניו' אל 'עשו', שכל מעשה שיעשה האדם יחשוב קודם בדעתו ובשכלו אם לעשות המעשה הזאת אם יחדל, דהיינו אם הדבר הוא נגד רצון השי"ת לא יעשה אותה. ותיבת 'אחיו' מורה על לשון 'אחוה', היינו לאהוב כל אחד מישראל כמו אחיו ממש, עד כאן.

והנה גם זאת סיפר הצדיק הנ"ל, שאחר ששמע הט"ו פירושים הביאו איזה תינוק שיאמר פירוש הפסוק הנ"ל, והתינוק התחיל לפרש פירוש המלות כמו שלומדין בעולם הזה 'וישלח' עם ילדים קטנים בלא חיבור היינו כזה: 'וישלח' אין ער האט געשיקט, 'יעקב' איינער האט געהייסן יעקב, 'מלאכים' ענגיל באטין וכו', כל הפסוק בלשון אשכנז בלא חיבור, וסיפר הרב הצדיק הקדוש מראפשיץ ששמע שקלסוהו במתיבתא דרקיע הפירוש של התינוק הזה מאוד ומאוד. כן שמעתי בעצמי מפה קדוש של אבי מו"ר הרב זצ"ל, שהוא בעצמו שמע הדבר מפה קדוש איש אלקים נורא הרהצה"ק מראפטשיץ זללה"ה. עד כאן לשונו של ה'בני יוסף'.

כלומר, שאנו מבינים את התורה ביתר שאת ממה שמבינים מלאכי מעלה, מאחר ומוחנו סובל לקבל את דברי התורה כפשוטם, העולים על דברים גשמיים. ואף יודעים אנו כי גבוה מעל גבוה יש, ו'יעקב' מרמז לעולמות עליונים הקרויים בשמו. אך לפמליא של מעלה לא עלה כלל בדעתם כי ייתכן שתכוון התורה לעשיו הרשע והרוצח. ואמנם כן הוא האמת, שבעולם העשייה כוונת דברי התורה היא כפשוטם. ולכך נתכוון רש"י בכותבו פעמים רבות: 'אין מקרא יוצא מידי פשוטו'. וודאי שכל הפירושים אמת הם — פשט, רמז, דרוש וגם סוד.

ובעומדנו בשבוע שלאחר יום ל"ג בעומר, מעניינא דיומא להרחיב מעט את הדיבור בעניין תורת הסוד. כי אמנם בגמרא קשה לראות היכן מסתתר חלק הסוד שבה, אולם כל ספרי החסידות מלאים וגדושים בהוכחות ברורה, כמה מוסר השכל טמנו חז"ל בדברי קודשם, וגילו דרכים רבים כיצד לימדו אותנו עבודת עבד לפני השם יתברך, עד שמבהיל הוא על הרעיון. לעומת זאת, מבין כל בר דעת כי ספר הזוהר הקדוש כולו סוד. אמנם יש לדעת כי גם הזוהר הקדוש לא יצא מידי פשוטו, ובכל חלק מן התורה נכלל כל פרד"ס בשלמותו.

ולמשל, מצינו בלשונו הזהב של הנשר הגדול רבינו הרמב"ם ז"ל, אשר היה ראש וראשון לראשונים, ועל ידי ספרו קירב את התורה להבנת בני האדם למען ייקל לו לעבוד את ה' בקיום מצוותיו — שכתב בסוף הלכות אבות הטומאה, לאחר סיכום כל דיני טומאה וטהרה, שאין כל היגיון בהבנת דינים אלה, ואין להם אלא גזירת הכתוב בלבד. ולפי האמור תתגדל הקושיא ביותר — מה מלמדת אותנו מצוות פרה אדומה בימינו לעבודת הבורא יתברך.

~ הילולא דצדיקאי ~

כ' אייר

רבי מרדכי מטשערנאביל הרה"ק רבי מרדכי בהרה"ק ר' מנחם נחום טווערסקי
נלב"ע בשנת תקצ"ח.

כ"ב אייר

רבי שרגא פייבוש מהוסיאטין הרה"ק רבי מרדכי שרגא פייבוש בהרה"ק ר'
ישראל מרוז'ין נלב"ע שנת תרנ"ד,

כ"ה אייר

בעל 'צואת הריב' ש' הרה"ק רבי ישעיה מדינאוויץ נלב"ע בשנת תקנ"ד, מגדולי
תלמידי הבעל שם טוב הקדוש זיע"א.

בעל החוות דעת הרה"ק רבי יעקב בן יעקב ר' משה לורברבוים מליסא, רבה של
העיר ליסה שבפולין נלב"ע כ"ה באייר תקצ"ב זקנו של יבלחט"א כ"ק מרון
אדמו"ר עט"ר שליט"א

ה'תורת חיים' הרה"ק רבי חיים בהרה"ק ר' מנחם מנדל מקאסוב נלב"ע בשנת
תרי"ד.

כ"ז אייר

רבי סעדיה גאון רבנו סעדיה ב"ר יוסף נלב"ע בשנת ד' אלפים תש"ב.
ה'רמח"ל' המקבל הקדוש רבי משה חיים ב"ר יעקב חי לוצאטו נלב"ע בשנת
תק"ז.

רבי מרדכי יוסף מזלאטיפולי הרה"ק רבי מרדכי יוסף בהרה"ק ר' דוד נלב"ע
בשנת תרפ"ט.

רבי שלומק'ה מאויעהל הרה"ק רבי שלמה בהרה"ק ר' מרדכי נלב"ע בשנת
תש"ה.

קול רינה וישועה באהלי צדיקים

בהדרת קודש ובאותות כבוד ואהבה, נשגד בזה ברכת מזל טוב, אל מול פני הדרת
גאון מאורינו ומאליפנו, המסודר בנפשו לליבנו, עינו וליבו תמיד למענינו, משריש בלבבות
ישראל תורה ויראה, מלהיב לבבות בני ישראל בדברים אהובים,

כבוד קדושת מרן רבנו עט"ר שליט"א

לרגל שמחת החאלאקה

לנכדו הילד משה נ"ו

בן אצל בנו הרח"צ אב"ד דקה"ק בירושלים שליט"א

ולרגל שמחת החאלאקה לנינו

נכד אצל בנו הרח"צ אב"ד דקה"ק בירושלים שליט"א

בן אצל בנו הר"ר שלמה קאהן שליט"א

ומצלאין אנו לחיי מלכא מרנא ורבנא, וזכהו השי"ת לטהר את קהל עדת מתוך נחת והרחבת הדעת,
על מי מעוהות ינהלינו, ובמעגלי צדק ינחינו, ויזכה לרוות רוב נחת דקדושה מכל יו"ח במדה גדושה,
מתוך בריות גופא ונהורא מעליא, עדי נזכה במהרה לרגלי משרד צדק משמיע ישועה,
ומלכנו מרן שליט"א בראשינו, במהרה בימינו, אמן.

אברכים נאמנה א"ש קי ככל אתר ואתר

מכון 'נועם אמרים'

להוצאת ספרי רבנו
קדית ישמח משה - מאסוב

ברכת מזל טוב

הרח"צ ר' גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א - רחובות

מכותבי המלך במכון נועם אמרים להוצאת תורת כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

מו"ץ ובעל מח"ס 'גם אני אודך' ו'פרדס יוסף החדש' על המועדים

לרגל שמחת הולדת נכדתו בשעה טובה ומוצלחת

בת לחתנו הר"ר צבי מרדכי חיים בלינדר הי"ו

ולחמיו הרח"צ ר' ישראל הרטמן שליט"א מחשובי ונכבדי אנ"ש

ובעל קורא רבות בשנים אצל כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

יה"ר מלפני אבינו שבשמים שייבו המשפחות החשובות לראות רוב נחת יהודי מכל יוצ"ח

ולגדלם לתורה, לחופה, למצוות ומעשיים טובים ע"ד התורה והחסידות אמן ב"ד

הנהלת מכון נועם אמרים

ברכת מזל טוב

ידידנו הנכבד העומד לימין לימין מוסדותינו הק'
הרה"נ ר' צבי דייא שליט"א – שיקאגו
בן ידידנו הנכבד הבלתי נשכח פטרון ישיבתנו הק'
הרה"נ ר' ברוך משה דייא זצ"ל
לדגל שמחת הולדת נכדו בשעה טובה ומוצלחת
יה"ד מלפני אבינו שבשמים שיוכו לראות רוב נחת יהודי מכל יוצ"ח
ולגדלם לתורה, לחופה, למצוות ומעשים טובים ע"ד התורה והחסידות אמן כי"ד

ברכת מזל טוב לידידנו אנ"ש כאו"א בשמו הטוב ובורך

הרה"ח ר' ישראל הרטמן שליט"א
מחשובי ונכבדי אנ"ש ובעל קודא רבות בשנים אצל כ"ק מרן אדמו"ר עט"ד שליט"א
לדגל היכנס נכדו הבחור עקיבא יוסף ני"ו לעותמו"צ
בן לחתנו הר"ד שניאור זלמן ליכטנשטיין הי"ו - רחובות
- יה"ד שירבו השמחות עד בלי די -

אין מַזְדִּין אָלֶא לַמַּזְדִּין

לאחר ההצלחה הגדולה בס"ד בועידת "הכרת הטוב"

בו נמכרו רוב פרשיות התורה

בספר תורה המיוחד הנכתב ע"י אנ"ש

לזכות כ"ק מרן רבינו שליט"א

הננו להודיע בזאת אשר בימים אלו נסגרת ההרשמה

ומעילי הס"ת מעוברים לרקמת שמות תורמי הפרשיות

ניתן עדיין לזכות לקחת חלק ונחלה בזכיה הגדולה

עד לשבוע הבא פרשת במדבר הבעל"ט

לפרטים ולשזתפות ניתן לפנות להרב אליעזר קפלן הי"ו

בטלפון: 05271-666-41

נְשִׁיחֵינוּ וְקִיָּמֵנוּ וְהַגִּיעֵנוּ לְזֶמֶן הַזֶּה

הנה זה עומד אחר כותלנו

מעמד הנשגב של הכנסת ספר תורה

שנכתב ע"י אנ"ש לזכות כ"ק מרן רבינו שליט"א

בימים אלו קבלו המארגנים ברוב התרגשות את בקשת הקודש

אשר מעמד כתיבת האותיות לא יתקיים כמתוכנן אלא

במעמד מיוחד ויחודי

המיועד עבור תורמי ספרא קדישא הדין

המעמד יתקיים בעז"ה ביום א' ר"ח סיון הבעל"ט

על המיקום המדויק ופרטי המעמד המרום

יקבלו התורמים הודעות בימים הקרובים

נ.ב. הכנסת הס"ת והתהלוכה יתקיים בעז"ה כמתוכנן

לכלל אנ"ש בערב חג מתן תורתנו.

יום ה' י"ב אייר תשפ"ו

בס"ד

הודעה חשובה

אנ"ש המעוניינים להסתופף
בצל הקודש ביו"ט שבועות הבעל"ט,
מתבקשים להירשם דרך מערכת
'קול סאסוב' בשלוחה 9 ואח"כ 4

→ הרישום נסגר אוטומטית יום שישי ←

כ"א אייר בשעה 14:00

מי שלא ירשם עד התאריך הנ"ל
לא מובטח לו מקום לחג
והשיבוץ יתבצע לפי רשימה זאת

בברכה מרובה

ובתקווה להבנה והשיתוף הפעולה

ועד הכנסת אורחים

לכל שאלה ועניין אפשר לפנות
לאחראי

הר"ר צבי הרטמן הי"ו

052-7686853

לתרומות ושותפות קבועה בפקודת ב"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

1: בנק 52 סניף 185 מ"ח 409701831
ע"ש מרכז הצדקה - קרן (חובה לציין מספר קרן) 4288.

2: בעמדות נדרים פלוס בבתי המדרש
ע"ש "מכון נועם אמדים סאסוב".

3: במספר טלפון: 079-969-6641

4: אצל הרב אליעזר קפלן בנייד: 052-71-66641
הרב אלימלך גרינפלד: 052-768-8014 054-302-1915

מבין

נועם אמרים

להוצאת ספרי רבוה"ק

קרית ישמח משה

סאסוב